

מסורת הש"ס

א) עשיתו לך... ב) עשיתו לך... ג) עשיתו לך... ד) עשיתו לך... ה) עשיתו לך... ו) עשיתו לך... ז) עשיתו לך... ח) עשיתו לך... ט) עשיתו לך... י) עשיתו לך...

תורה אור השלם

ו. ואומר משרתו קח אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ואבולו כי ברה אעמד ה' אצל ודורה מלכיה ב' ד' אבול

הגהות הב"ח

א) ע' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

מוסף רש"י

שבעה כנגד שבעה שנים. שבעה לשבעה שני טערה ויחא וד. שנים בדבור. נמקם אהם טרקטין ורשום כנגדן בעליה. לון דין עליות היכל לעליות בית קדש הקדשים.

שני דיני פרק שלשה עשר כתובות

האי עשה והאי עשה. מלות הדיינים עשה ושפטתם לדקדק. עשה דכבוד ורוב. דיניה דהאי גברא דהוא עשה דאיכא כבוד מורה דרב עני כהדיה עין. סדר אליהו רבא. שלמד מוין למיכה. סדר אליהו וטוא שלמד בתוך המדינה. הוא רישא. כעס של מקום וזא רעב לעולם: רבי מיפטרי. מלמדיו ממנו לעמוד

מבית המדרש: סו פיישי נביה. אולי שלמו תרי אלפים ומאתים דכתיבי עשרים לתם ולחם בכורים הא עשרים וחד וכרמל הרי עשרים ותרתין וכל אחד לפני מאה איש תרי אלפין ומאתים: כפליטר אמוראי. השומעין מפיו ומשמיעין לרבים זה מכאן וזה מכאן ומלפנים ומלאחור ומחלקין למקומות הרבה שהיה העם רב: וכפי ליה ליומא. מאפיל את חמשה ויהי ניכר בא"י: מגישי ספרים. של כל אדם ואדם שאסור להסות ספר שאינו מוגה משום אל תשכן צהליך עולה ורלו בית דין שהיו מתעללין בדבר והפקירו תרומת הלשכה לך: בית אנטינס ובית גרמו נמסכת יומא (דף נה:). וכדי כפרות שנגד הפתחים ללגנשוחא עבדי ואינן חתת בנין אבל כל לורך בנין כגון פרכות המגדלות בין היכל לקדשי הקדשים שהיו נמקדש שני נמקום אמה טרקטין שבעה שלמה כנגדן ראשון ואנשי הגולה עשו את היכל גבוה מאד ולא יכול בנין צעזעי אמה להתקיים בגובה כזה והרחיבו לא יכלו לפי שמקארים את היכל או את קדשי הקדשים ועשו שתי פרכות וביניהם אמה כדאמרין נמסכת יומא (דף נה:): ואותן פרכות נעשו מקדשי נדק הבית: ו' עשרים. לעורה: שסיס בדכיר. תחת אמה טרקטין: ושסיס כנגדן בעליה. להגדיל בין עליות היכל לעליות קדשי הקדשים וגם בין נמקום אמה טרקטין: המגדלות כירושלים ומתחיהם חלל מפני קבר המהם דמתן נמס' פרה (פ"ג משנה ג) ומייתין לה כפרק הישן תחת המטה (סוכה דף נה:). וזאון נשים עוברות ויולדות שם ומגדלות שם כניהם לזרכי פרה אדומה לעסוק כשריפתה ומילוי מימיה ולהותם כל שבעה על כהן השופרה כדאמרין נמסכת יומא (דף נה:). ומעלה זו עשו לה להתעסק בה מינוקות שלא נטמאו מימיה מפני שזולו זה לעשותה בטובל יום כדמקמי מטמאין היו הכהן השורף את הפרה ומטבילין אותו להוליא מלגן של זדוקין שהיו אומרין כמעורבי שמש היתה נעשית: נשים יקרות. עשירות: מפרנסות. כלנזש וכסות: כלי

והיינו דאמרין סדר אליהו רבה וסדר אליהו וזמא. א"ר לפי שהפסיק כלמודו לרב עני חלקו לשני סדרים וזפעס ראשון למד ממנו יותר מן הארבע ולתמא קרי וטוא: מבקרי

האי עשה והאי עשה. עשה דכבוד תורה עדיף סלקיה לדינא דיתמי ואחתיה לדיניה כיון דהוא בעל דיניה יקרא דקא עביד ליה איסתתם טענתיה: רב עני הוא רגיל אליהו דאתי גביה דהוה מתני ליה סדר דאליהו כיון דעבד הכי איסתלק יתיב בתעניתא ובעא רחמי ואחא כי אתא הוה מבעית ליה בעותי ועבד תיבותא ויתבי קמיה עד דאפיק ליה סידריה והיינו דאמרי סדר דאליהו רבה סדר אליהו וזמא בשני דרב יוסף הוה ריתחא אמרי ליה רבנן לרב יוסף ליבעי מר רחמי אמר להו השתא ומה אלישע רבי הוה רבנן מיפטרי מקמיה הוה פיישי תרי אלפן ומאתן רבנן בעידן ריתחא לא הוה בעי רחמי אנא איבעי רחמי וממאי דפיישי הכי דכתיב ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש לפני מאה איש אילימא דכולהו לפני מאה איש בשני בצורת טובא הוה אלא דכל חד וחד קמי מאה איש כי הוה מיפטרי רבנן מבי רב הוה פיישי אלפא ומאתן רבנן מבי רב הונא הוה פיישי תמני מאה רבנן רב הונא הוה דריש בתליסר אמוראי כי הוה קיימי רבנן ממתירבא דרב הונא ונפצי גלימיהו הוה סליק אבקא וכסי ליה ליומא ואמרי כמעורבא קמו ליה ממתירבא דרב הונא בבלאה כי מיפטרי רבנן מבי רבה ורב יוסף הוה פיישי ארבע מאה רבנן וקרו לנפשיהו יתמי כי הוה מיפטרי רבנן מבי אביי ואמרי לה מבי רב פפא ואמרי לה מבי רב אשי הוה פיישי מאתן רבנן וקרו נפשיהו יתמי דיתמי ו"א"ר יצחק בר רדיפא א"ר אמי ימבקי מומין שבירושלים היו נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב יהודה אמר שמואל ית"ח המלמדין הלכות שחיטה לכהנים היו נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב גידל אמר רב ית"ח המלמדים הלכות קמיצה לכהנים נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב בר חנה אמר ר' יוחנן ימגיהי ספרים שבירושלים היו נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב נחמן אמר רב נשים האורגות בפרכות נוטלות שכון מתרומת הלשכה ו'אני אומר מקדשי בדק הבית הואיל ופרכות תחת בנין עשויות מיתיבי נשים האורגות בפרכות ובית גרמו על מעשה לחם הפנים ובית אבמינס על מעשה הקמרת כולן היו נוטלות שכון מתרומת רבי זירא אמר רב י"ש לששה עשר פרכות

למד ממנו יותר מן הארבע ולתמא קרי וטוא: מבקרי

האי עשה והאי עשה. עשה דכבוד תורה עדיף סלקיה לדינא דיתמי ואחתיה לדיניה כיון דהוא בעל דיניה יקרא דקא עביד ליה איסתתם טענתיה: רב עני הוא רגיל אליהו דאתי גביה דהוה מתני ליה סדר דאליהו כיון דעבד הכי איסתלק יתיב בתעניתא ובעא רחמי ואחא כי אתא הוה מבעית ליה בעותי ועבד תיבותא ויתבי קמיה עד דאפיק ליה סידריה והיינו דאמרי סדר דאליהו רבה סדר אליהו וזמא בשני דרב יוסף הוה ריתחא אמרי ליה רבנן לרב יוסף ליבעי מר רחמי אמר להו השתא ומה אלישע רבי הוה רבנן מיפטרי מקמיה הוה פיישי תרי אלפן ומאתן רבנן בעידן ריתחא לא הוה בעי רחמי אנא איבעי רחמי וממאי דפיישי הכי דכתיב ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש לפני מאה איש אילימא דכולהו לפני מאה איש בשני בצורת טובא הוה אלא דכל חד וחד קמי מאה איש כי הוה מיפטרי רבנן מבי רב הוה פיישי אלפא ומאתן רבנן מבי רב הונא הוה פיישי תמני מאה רבנן רב הונא הוה דריש בתליסר אמוראי כי הוה קיימי רבנן ממתירבא דרב הונא ונפצי גלימיהו הוה סליק אבקא וכסי ליה ליומא ואמרי כמעורבא קמו ליה ממתירבא דרב הונא בבלאה כי מיפטרי רבנן מבי רבה ורב יוסף הוה פיישי ארבע מאה רבנן וקרו לנפשיהו יתמי כי הוה מיפטרי רבנן מבי אביי ואמרי לה מבי רב פפא ואמרי לה מבי רב אשי הוה פיישי מאתן רבנן וקרו נפשיהו יתמי דיתמי ו"א"ר יצחק בר רדיפא א"ר אמי ימבקי מומין שבירושלים היו נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב יהודה אמר שמואל ית"ח המלמדין הלכות שחיטה לכהנים היו נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב גידל אמר רב ית"ח המלמדים הלכות קמיצה לכהנים נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב נחמן אמר רב נשים האורגות בפרכות נוטלות שכון מתרומת הלשכה ו'אני אומר מקדשי בדק הבית הואיל ופרכות תחת בנין עשויות מיתיבי נשים האורגות בפרכות ובית גרמו על מעשה לחם הפנים ובית אבמינס על מעשה הקמרת כולן היו נוטלות שכון מתרומת רבי זירא אמר רב י"ש לששה עשר פרכות

עין משפט

א) עשיתו לך... ב) עשיתו לך... ג) עשיתו לך... ד) עשיתו לך... ה) עשיתו לך... ו) עשיתו לך... ז) עשיתו לך... ח) עשיתו לך... ט) עשיתו לך... י) עשיתו לך...

תוספות ר"ד

אחתיה קמיה אמר האי עשה והאי עשה עשה דכבוד תורה עדיף סלקיה לדינא דיתמי ואחתיה לדיניה כיון דהוה מתני ליה סדר דאליהו כיון דעבד הכי איסתלק יתיב בתעניתא ובעא רחמי ואחא כי אתא הוה מבעית ליה בעותי ועבד תיבותא ויתבי קמיה עד דאפיק ליה סידריה והיינו דאמרי סדר דאליהו רבה סדר אליהו וזמא בשני דרב יוסף הוה ריתחא אמרי ליה רבנן לרב יוסף ליבעי מר רחמי אמר להו השתא ומה אלישע רבי הוה רבנן מיפטרי מקמיה הוה פיישי תרי אלפן ומאתן רבנן בעידן ריתחא לא הוה בעי רחמי אנא איבעי רחמי וממאי דפיישי הכי דכתיב ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש לפני מאה איש אילימא דכולהו לפני מאה איש בשני בצורת טובא הוה אלא דכל חד וחד קמי מאה איש כי הוה מיפטרי רבנן מבי רב הוה פיישי אלפא ומאתן רבנן מבי רב הונא הוה פיישי תמני מאה רבנן רב הונא הוה דריש בתליסר אמוראי כי הוה קיימי רבנן ממתירבא דרב הונא ונפצי גלימיהו הוה סליק אבקא וכסי ליה ליומא ואמרי כמעורבא קמו ליה ממתירבא דרב הונא בבלאה כי מיפטרי רבנן מבי רבה ורב יוסף הוה פיישי ארבע מאה רבנן וקרו לנפשיהו יתמי כי הוה מיפטרי רבנן מבי אביי ואמרי לה מבי רב פפא ואמרי לה מבי רב אשי הוה פיישי מאתן רבנן וקרו נפשיהו יתמי דיתמי ו"א"ר יצחק בר רדיפא א"ר אמי ימבקי מומין שבירושלים היו נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב יהודה אמר שמואל ית"ח המלמדין הלכות שחיטה לכהנים היו נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב גידל אמר רב ית"ח המלמדים הלכות קמיצה לכהנים נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב נחמן אמר רב נשים האורגות בפרכות נוטלות שכון מתרומת הלשכה ו'אני אומר מקדשי בדק הבית הואיל ופרכות תחת בנין עשויות מיתיבי נשים האורגות בפרכות ובית גרמו על מעשה לחם הפנים ובית אבמינס על מעשה הקמרת כולן היו נוטלות שכון מתרומת רבי זירא אמר רב י"ש לששה עשר פרכות

תוספות ר"ד

אחתיה קמיה אמר האי עשה והאי עשה עשה דכבוד תורה עדיף סלקיה לדינא דיתמי ואחתיה לדיניה כיון דהוה מתני ליה סדר דאליהו כיון דעבד הכי איסתלק יתיב בתעניתא ובעא רחמי ואחא כי אתא הוה מבעית ליה בעותי ועבד תיבותא ויתבי קמיה עד דאפיק ליה סידריה והיינו דאמרי סדר דאליהו רבה סדר אליהו וזמא בשני דרב יוסף הוה ריתחא אמרי ליה רבנן לרב יוסף ליבעי מר רחמי אמר להו השתא ומה אלישע רבי הוה רבנן מיפטרי מקמיה הוה פיישי תרי אלפן ומאתן רבנן בעידן ריתחא לא הוה בעי רחמי אנא איבעי רחמי וממאי דפיישי הכי דכתיב ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש לפני מאה איש אילימא דכולהו לפני מאה איש בשני בצורת טובא הוה אלא דכל חד וחד קמי מאה איש כי הוה מיפטרי רבנן מבי רב הוה פיישי אלפא ומאתן רבנן מבי רב הונא הוה פיישי תמני מאה רבנן רב הונא הוה דריש בתליסר אמוראי כי הוה קיימי רבנן ממתירבא דרב הונא ונפצי גלימיהו הוה סליק אבקא וכסי ליה ליומא ואמרי כמעורבא קמו ליה ממתירבא דרב הונא בבלאה כי מיפטרי רבנן מבי רבה ורב יוסף הוה פיישי ארבע מאה רבנן וקרו לנפשיהו יתמי כי הוה מיפטרי רבנן מבי אביי ואמרי לה מבי רב פפא ואמרי לה מבי רב אשי הוה פיישי מאתן רבנן וקרו נפשיהו יתמי דיתמי ו"א"ר יצחק בר רדיפא א"ר אמי ימבקי מומין שבירושלים היו נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב יהודה אמר שמואל ית"ח המלמדין הלכות שחיטה לכהנים היו נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב גידל אמר רב ית"ח המלמדים הלכות קמיצה לכהנים נוטלין שכון מתרומת הלשכה אמר רב נחמן אמר רב נשים האורגות בפרכות נוטלות שכון מתרומת הלשכה ו'אני אומר מקדשי בדק הבית הואיל ופרכות תחת בנין עשויות מיתיבי נשים האורגות בפרכות ובית גרמו על מעשה לחם הפנים ובית אבמינס על מעשה הקמרת כולן היו נוטלות שכון מתרומת רבי זירא אמר רב י"ש לששה עשר פרכות

וכי